

Dobro je, če veste

Petorka Dionne v Kanadi so srečno dosegli starost 10 let. Statistiki zdaj ugibljejo o možnem dosegu njih nadaljne starosti. Pravi, da je možnost, da bo vseh pet do 16. leta starosti, 68 proti 100, da bo vseh pet doseglo 45. leta in 20 proti 100, da bodo dosegli starost 65 let.

Od vseh 83 članov najvišjega sodišča Zed. držav, kar jih je še ostalo v tem uradu, jih je bilo pet rojenih v inozemstvu. Eden, David Brewer, je bil rojen od ameriških staršev v Turčiji. Ostalih pet je bilo tu rojenih: George Sutherland in James I. Wilson sta prišla iz Anglije; James Wilson iz Škotske; William Patterson iz Irse in Felix Frankfurter, ki je še danes član najvišjega sodišča, je bil rojen na Dunaju. Kaj takega je mogoče samo pod ameriško demokracijo.

V francoski visoki družbi je v 19. stoletju vladala nepisana pravila, da mora imeti vsaka visoka dama poleg moža še družinskega prijatelja. In bilo bi v veliki prestopki proti etiketi, če bi kdo povabil h kakoli soareji samo moža in njegovo ženo, "prijatelj" pa ne. V takih slučajih je bila sedela pri mizi med obema, ne morda zato, da bi izvrševala dolžnost mirovne sodišča, ampak zato, ker je tako zahtevala takratna visoka elita.

Demanti imajo to posebnost, da se niti dva ne svetita enako. V Franciji je v plavi, zeleni, oranžni in rumeni barvi s kombinacijami.

Dokumenti, ki jih ima v rokah Rusija in ki kažejo brutalnost znanega prebivalstva, vsebujejo tudi na stotine fotografij, katere so dobili pri ujetih Nemcih. Te slike so neovrgljivi dokazi o bestidnosti nacije, ki so jih izvrševale nad nedolžnim prebivalstvom. Te slike in dokumenti bodo glavna pričla, ko bodo sodili vojne zločince.

Teddy Roosevelt je bil star 42 let, 11 mesecev in 18 dni, ko je postal predsednik Zedinjenih držav. Newyorški guverner Dewey, predsedniški kandidat republike, stranke, o katerem se je premlad, bi bil na predsedniškem, star 42 let, 10 mesecev in 27 dni.

Ameriško bojno letalo P-38, ki odda na minuto 900 strel, je vsaka krogla zadene, se ne kaj pozna.

Zakaj je tako važno, da je naša vojska, ki služi preko morja, natančno? Zato, ker gre za milijone dolarjev, ki jih mora vsak teden najmanj 25.000.000 pisem in mnogo je vojakov z enakimi imeni.

Golob-pismošola lahko leti tudi v višini 40.000 čevljev in tudi če kaže topolmer od 90 do 100 stopinj pod ničlo.

Mast in namizna olja obdržijo cene

Washington. — Mast in namizna olja bodo ostala pri sedanjih cenah še več mesecev. Letos bo masti in olja v Ameriki 800 milijonov funtov manj, kar pomeni, da bo letos vsakega manjše kot lansko, lanskega pa polovico manj kot letošnjega.

Romunci bodo morali plačati odškodnine 300 milijonov

London. — Poročila iz Moskve naznanjajo pogoje, pod katerimi je bilo sklenjeno premirje z Romunijo. Sedmograška, ki jo je dal Hitler Madžarski, bo vrnjena Romuniji. Meje med Romunijo in Rusijo bodo tiste, kot so bile 28. junija 1940.

Romunija mora plačati Rusiji vojno odškodnino v vsoti \$300.000.000 in sicer v blagu v dveh šestih letih. Vsi Nemci in Madžari v Romuniji morajo biti internirani. To pa izključuje žide, tudi če so nemške ali madžarske narodnosti.

HULL POZIVLJE AVSTRIJO, NAJ UDARI NACIJE

Washington. — Državni tajnik Hull je včeraj izjavil, da je prišel čas tudi za Avstrijo, da nekaj stori za svojo svobodo ter si vzame za zgled Romunijo in Bolgarijo.

Mr. Hull je poudarjal, da je konferenca ministrov v Moskvi določila neodvisnost Avstrije, toda v poštev se bo vzelo, koliko je dežela sama pomagala k svoji svobodi.

Povedal pa ni, kaj bo z Avstrijo, če se v bližnji bodočnosti ne obrne od Hitlerja.

Francija se bo lahko sama vzdržala, samo če bo prevoz

London. — Kakor se poroča iz Francije, bo imela dežela sama toliko živil, kolikor jih bo potrebovala. Težava bo edino s prevozom, da se živila razdele po deželi. Nemci pri umiku niso razdeljali polja in domačini so lahko pospravili skoraj vse pridelke. Potrebščine, ki so jih zavvezniki pripravili za Francijo, bodo skoraj vse ostale za druge dežele.

Treba bo samo organizirati prevoz s truki in po železnicah. Treba bo železniških voz, ker so jih večinoma vse pobrali Nemci. Treba bo tudi popraviti železniške proge in mostove, pa bo Francija kmalu na dobrih nogah. Edino, česar Francija nima skoraj nič, so surovine za industrijo.

Za 3 nemške vojake je bilo ustreljenih 230 oseb

Rim. — V mestu Civitella della Chiana, 50 milj južno od Florencije, so Nemci postrelili 230 Italijanov, ker so partizani ubili tri nemške vojake. Na 26. junija so Nemci prišli 30 domačinov in župnika v cerkvi, jih postavili ob zid in jih postrelili s strojnimi. Na cesti blizu mesta so prijeli 21 dečkov in jih tudi postrelili. Druge meščane so pa pobili v njih hišah.

Take rože ni na svet

Lawrence Eržen, 946 E. 78. St. ima vrtnice, ki so se povzpele 92 palcev visoko in ki so prav zdaj vse v cvetju.

Seja Oltarnega društva

Nocoj po pobožnosti bo seja Oltarnega društva fare sv. Vida. Seja bo zelo važna, zato naj pridejo vse članice prav gotovo.

Sedma obletnica

V petek ob 8:15 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega John Možina v spomin 7. obletnice njegove smrti.

Od 4. do 8. oktobra bo gostovala v Clevelandu operna družba La Scala iz Filadelfije. Predstave bo dajala v mestnem avditoriju in sicer sledeče: Tosca, La Traviata, Il Trovatore, La Boheme, Aida, Il Pagliacci, Lucia di Lammermoor. Zadnja predstava bo pod pokroviteljstvom Thompson Products Co. Pri operah bo nastopilo več znanih umetnikov kot: Bruna Castagna, Zinka Milanov, Dorothy Kirsten, Nino Martini, Alexander Sved, Giovanni Martinelli in drugi. Vstopnice bodo od \$1 do \$3,50, otroci polovično ceno. Vstopnice se že lahko kupijo v Taylor's Dept. trgovini.

O pokojni Rose Yager

Ko je v nedeljo zvečer umrl Frank Yager, je nenadoma zadel srčna kap njegovo svakinja Mrs. Rose Yager. Odeljali so jo naglo v bolnišnico, kjer je pa izdihnila v torek dopoldne ob 11:45.

Pokojna je bila rojena Jarc, stara 64 let in je stanovala na 17618 Grovedwood Ave. Doma je bila iz vasi Utik, fara Dobrava pri Ljubljani, odkoder je prišla v Johnston, Pa. leta 1918. V Cleveland se je preselila leta 1923. Tukaj zapuša žalujočega soproga Johna, sinova Johna in Stanleya ter hčer Mary poroč. Frank Kramer, v Detroitu sina Freda, v Waukeganu brata Franka in v stari domovini dve sestri.

Bila je članica št. 137 SNPJ in Kluba prijateljev narave. Pogreb bo v soboto jutraj ob devetih iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkev Marije Vnebozveze in na Whitehaven pokopališče. Naj mirno počiva v ameriški zemlji, preostalih naše sožalje.

Največja letina v vsej zgodovini Amerike

Washington. — Ako bo vreme še nekaj časa vzdržalo, bodo imele Zed. države letos najbogatejšo letino v zgodovini. Napovedujejo 1.115.000.000 bušljev pšenice, koruze pa 3.076.000.000 bušljev.

Kanada hiti pošiljati oves v Zed. države

New York. — Kanadske oblasti, ki vidijo dobro poročila z bojnih front in dobro žitno letino v Zed. državah, hite na vso moč, da oddajo kolikor največ in kakor hitro mogoče največ ovs v Zed. države. Oves zdaj ponujajo po 67 centov bušelj, dočim je bil še pred dvema mesecema po \$1,01.

Prestal operacijo

Rudolf Kinkopf, sin družine Kinkopf iz 20960 Miller Ave., je srečno prestal operacijo v Glenville bolnišnici. Rad bi imel kaj prijateljskih obiskov.

Peta obletnica

V petek ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Josipa Erbežnik v spomin 5. obletnice njegove smrti.

Amerikanci so včeraj vzeli prvo nemško mesto

RACIJA JE ZOPET SKRAJŠANA ZA ŽGANJE

Ljudem v državi Ohio je bila zopet skrajšana perioda za nakupovanje žganja v državnih prodajalnah. Nova perioda, ki se začne v ponedeljek, bo skrajšana od petih na štiri tedne in bo trajala torej samo do 14. oktobra.

Državne prodajalne imajo dovolj zaloge, pravijo, da bo zadostila vsem zahtevam. V racioniranju je isto žganje kot doslej.

Cleveland bo dobil 25 novih busov kmalu

White Motor Co. je včeraj zagotovila, da bo izgotovila za mesto Cleveland 25 novih potniških busov, vsak za 44 oseb. S tem bo mnogo olajšan potniški promet v mestu. Buse je mesto naročilo še lansko jesen, toda jih ni pričakovalo pred prihodnjim letom.

White Motor Co. pravi, da bo izgotovila buse za Cleveland še pred drugimi naročili, ker pridejo potrebe domačega mesta prve. Družba izgotovi po tri buse na dan in jih pošlje v najbolj potrebne kraje.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Ray Turk, ki je kot časnikarski poročevalec pri 37. diviziji na Pacifiku poroča, da je prisostvoval ceremonijam, ko je general Beighler odlikoval tri clevelandске vojake, med njimi je bil T/Sgt. Victor J. Bole, 5806 Bonna Ave. Dobil je srebrno zvezdo za izreden pogum v akciji. Pri napadu na japonsko pozicijo je bil namreč smrtno ranjen njegov poveljnik. Victor ga je odnesel na varno med točo krogel sovražnika.

Na dopust je prišel Cpl. Frank S. Zobec, sin Mr. in Mrs. Frank Zobec iz 6315 Glass Ave. Nazaj se bo vrnil 19. septembra. Frank pravi, da je najbolj vesel Ameriške Domovine, ki jo redno prejema in ki mu prinaša novice od doma. Njegov vojaški naslov je: Cpl. Frank S. Zobec, 35052798, 2520 Base Unit Sec. "B." A. A. F. Frederick, Oklahoma.

Mrs. Mary Pagon, roj. Gliha, 5605 Bonna Ave. je dobila sporočilo, da je bil njen soprog, Pvt. Stanley Pagon ranjen v Franciji in da se zdaj nahaja v bolnišnici v Angliji. Prej je bil sporočan med pogrešanimi od 19. julija.

Po 18 mesecih izdoma in po 16 mesecih v vojni zoni je prišel na kratek dopust Ray F. Perme G. M. 3/C. Nazaj odide v nedeljo 17. sept. Nahaja se na domu staršev; Mr. in Mrs. Louis Perme, 19664 Tyronne Ave. Prijatelji ga lahko obiščejo.

Mrs. Mary Prostor, 881 Bab-bitt Rd., Euclid, O., je naročila sobotno Ameriško Domovino sinu Edwardu, S 2/C, ki služi pri ameriški bojni mornarici neke na Pacifiku.

Mr. in Mrs. Anton Tomsic, 1193 E. 61. St. sta naročila sobotno Ameriško Domovino za sina Cpl. Anthony, ki služi na Novi Gvineji, odkoder pošilja pozdrave vsem svojim prijateljem širom Clevelanda.

Mrs. Ernest Kerzicnik, 1205 E. 168. St. je naročila sobotno Ameriško Domovino za svojega soproga T/5 Ernesta, ki služi pri topničarjih neke v Franciji.

Zdaj postavljajo 31. oktober za dan zmage

London. — Gotovi viri zatrjujejo, da je ameriški urad za vojno produkcijo določil dan 31. oktobra kot dan, ko se bo zrušila nemška organizirana obramba. Na ta dan bo namreč urad za vojno produkcijo dovolil rabiti nekaj vojnega materiala za izdelavo potrebščin za civilno prebivalstvo.

S tem, seveda, pa ni rečeno, da se ne bi Nemčija vdala že prej, trdijo ti viri, ki so baje dobro poučeni o tem. Toda fakt pa je, pravijo, da na 31. oktobra ne bo več vojne v Evropi.

Nemški industriji so dali Hitlerju še 8 tednov

London. — Nemški industriji so obvestili Hitlerja, da je 8 tednov največ, kar morejo zalagati nemško armado in samo toliko časa se more še vzdržati nemška bojna sila. Tako trdi švicarsko časopisje v Zurichu General Guderian, načelnik generalnega štaba in feldmaršal von Model, poveljnik na zapadni fronti, sta baje tudi povedala Hitlerju, da se je bati najhujšega.

Ray Turk, ki je kot časnikarski poročevalec pri 37. diviziji na Pacifiku poroča, da je prisostvoval ceremonijam, ko je general Beighler odlikoval tri clevelandске vojake, med njimi je bil T/Sgt. Victor J. Bole, 5806 Bonna Ave. Dobil je srebrno zvezdo za izreden pogum v akciji. Pri napadu na japonsko pozicijo je bil namreč smrtno ranjen njegov poveljnik. Victor ga je odnesel na varno med točo krogel sovražnika.

Na dopust je prišel Cpl. Frank S. Zobec, sin Mr. in Mrs. Frank Zobec iz 6315 Glass Ave. Nazaj se bo vrnil 19. septembra. Frank pravi, da je najbolj vesel Ameriške Domovine, ki jo redno prejema in ki mu prinaša novice od doma. Njegov vojaški naslov je: Cpl. Frank S. Zobec, 35052798, 2520 Base Unit Sec. "B." A. A. F. Frederick, Oklahoma.

Mrs. Mary Pagon, roj. Gliha, 5605 Bonna Ave. je dobila sporočilo, da je bil njen soprog, Pvt. Stanley Pagon ranjen v Franciji in da se zdaj nahaja v bolnišnici v Angliji. Prej je bil sporočan med pogrešanimi od 19. julija.

Po 18 mesecih izdoma in po 16 mesecih v vojni zoni je prišel na kratek dopust Ray F. Perme G. M. 3/C. Nazaj odide v nedeljo 17. sept. Nahaja se na domu staršev; Mr. in Mrs. Louis Perme, 19664 Tyronne Ave. Prijatelji ga lahko obiščejo.

Mrs. Mary Prostor, 881 Bab-bitt Rd., Euclid, O., je naročila sobotno Ameriško Domovino sinu Edwardu, S 2/C, ki služi pri ameriški bojni mornarici neke na Pacifiku.

Mr. in Mrs. Anton Tomsic, 1193 E. 61. St. sta naročila sobotno Ameriško Domovino za sina Cpl. Anthony, ki služi na Novi Gvineji, odkoder pošilja pozdrave vsem svojim prijateljem širom Clevelanda.

Mrs. Ernest Kerzicnik, 1205 E. 168. St. je naročila sobotno Ameriško Domovino za svojega soproga T/5 Ernesta, ki služi pri topničarjih neke v Franciji.

Nemci se umikajo proti reki Reni, kjer bodo postavili zadnji zid proti Amerikancem in branili Berlin.

London, 13. sept. — Amerikanci so danes napadli Nemčijo v treh sektorjih na 75 milj široki fronti v Siegfried liniji ter prodrli skoro do važnega nemškega mesta Aachen. Ta važni industrijski center leži 320 milj od Berlina. Ameriška pehota se je že vgnezdila na višinah nad mestom. Vse kaže, da se nameravajo Nemci postaviti k prvemu večjemu odporu šele pri reki Reni, 35 milj vzhodno.

Južnovzhodno od Aachena, kjer so ameriške čete vdrele v Nemčijo iz Belgije, so Amerikanci okupirali prvo nemško mesto, Rotgen. Naleteli so od nemške bojne sile na manj odpora, kot so pa pričakovali. Ameriški tanki so se pognali že dalje iz mesta.

Nemški civilisti, katere so dobili ameriški pantje v Rotgen, so zatrjevali, da 90% nemškega naroda komaj čaka prihoda ameriških čet, ker ve, da bo potem vojna končana. "Mi tega sicer ne smemo povedati na glas, ampak čutimo tako," je rekel nek Nemec, ki je prišel z vso svojo družino, držeč roke kvišku, iz nekega skrivališča.

Druge ameriške kolone je na nemškem ozemlju 65 milj južno od Rotgena. Nižje od tukaj pa 3. ameriška armada naskakuje pozicije v Siegfried liniji. Amerikanci so odprli močno kanonado na nemške utrdbe, ki je trajala dve uri, toda Nemci niso odgovorili niti z enim strelom, kot trdijo poročila s fronte. Morda Nemci čakajo na ugodnejši trenutek, morda so se pa že umaknili s pozicij.

Berlinski radio je danes priznal, da so Nemci izgubili eno postojanko, ni pa povedal kje.

Danes je prvič, da poročila omenjajo še 9. ameriško armado, ki se bori v Franciji, toda ne povedano kje. Dozdaj so bile imenovane samo: 1., 3. in 7. armada. Deveto armado vodi general Simpson.

Ob morju prodirajo v Holandsko Angleži, Kanadci in pa poljske čete.

Ameriška bojna sila ni bila še nikdar zbrana v takem številu na kaki fronti kot je danes v Franciji.

Amerikanci še vedno naskakujejo pristanišče Brest, ki gori že šest dni. Pehoti pomaga bojna mornarica in pa zračna armada.

S tem, da sta se združili 3. in 7. ameriški armadi, je odrezan umik kakim 20.000 Nemcem, ki se nahajajo še v centralni in južni Franciji. Desno krilo 7. ameriške armade je v bližini švicarske meje; Nemci, ki so odrezani od doma, se bodo morali podati, ali pa bodo potolčeni.

S fronte v Italiji se poroča, da prodira 5. ameriška armada proti sredini nemške Gotske linije in da je samo eno miljo od prelaza Futa, kjer vodi ena glavnih cest v severno Italijo. Pre-

NA SAIPANU JE V KONCENTRACIJI SAMO EN BEL ČLOVEK — RUS

Saipan. — Med 4.000 civilnimi osebami, ki se nahajajo v koncentracijskemu taborišču na otoku Saipanu, je samo en bel človek. To je Vladimir Osmolovski, ki je bil svoje čase policijski načelnik v Vladivostoku.

Ko so po zadnji vojni boljše-

lazi imajo pa Nemci, kot trdijo poročila, bolj utrjen kot pa Cas-sino, kjer so se vršili najbolj krvavi boji v Italiji.

Iz raznih naselbin

Enumclaw, Wash. — Tukaj je 19. avgusta naglo umrl John Sterns. Omenjenega dne je šel delat, toda ko se je zvečer vlegel k počitku, se ni več prebudil. Zapuša ženo, tri sinove (dva pri vojakih) in dve hčeri.

Detroit, Mich. — Pfc. Henry Mezgec je bil 1. avgusta v Franciji resno ranjen.

New Duluth, Minn. — V bolnišnici St. Luke's v Duluthu se nahaja težko bolan John Pikuš.

Soudan, Minn. — Tukaj je umrl George Zupancich, star 75 let. Zapuša ženo, štiri sinove (eden je pri vojakih) in dve hčeri.

Ely, Minn. — Joseph Skala star 79 let, trgovec v poklju je umrl na svojem domu po pettedenski bolezni. Zapuša ženo, šest sinov (eden pri vojakih) in osem hčera.

Brooklyn, N. Y. — Tukaj je umrl na svojem domu John Fugina, star 59 let in rojen v Črnomlju.

Poslanec zahteva preiskavo glede Pearl Harborja

Washington. — Poslanec Harness iz Indiane zahteva preiskavo od strani kongresa glede japonskega napada na Pearl Harbor. Trdi, da je Avstralija posvarila Washington o nameravanem napadu na Pearl Harbor 72 ur prej, da pluje proti pristanišču japonska bojna mornarica, med katero so tudi nosilci letal.

Lepe sončne rože

Mrs. Jakšič-Paik iz Chardon Rd. sporoča, da ima sončne rože, ki so zrastle 10 čevljev in pol visoko. Ena se posebno postavi, ker ima štiri cvete in vsak gleda na svojo stran, naravnost proti severu, jugu, vzhodu in zapadu. Menda pazi na vreme.

Prevzem gostilne

Gostilna, ki jo je vodil dozdaj Frank Primožič na 1297 E. 55. St., je zdaj prišla v nove roke in je dobila naslov "Jansa Cafe." Novi lastnik se toplo priporoča rojakom za obilen poset.

viki razbili Kolčakovo armado, je Osmolovski zbežal v tujino. Za svojo bodočo domovino si je izbral — Japonsko. Dolgo časa je živel na otoku Honshu, kjer je imel malo trgovino. Ko mu je začelo pa zdravje pešati, je šel na otok Saipan, kjer je zdaj pri Amerikancih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

5117 St. Clair Ave. Henderson 9628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50.
Četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cente

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83

No. 215, Thurs., Sept. 14, 1944

Tega ne more nihče zanikati

Komur je na tem, da dobi svet po tej vojni res trajen, pa pravičen mir, bo moral hote ali nehoti priznati, da je predsedniški kandidat Dewey govoril to, kar misli v srcu vsak pameten Amerikane, ne glede na politično prepričanje, ko je dal smernico ameriški politiki z ozirom na svetovno mirovno organizacijo.

Guverner Dewey je poudarjal, da ni toliko važno to, da se najde ključ k svetovnemu miru, ampak da se najde oziroma zgradi pravo in trdno podlago, na kateri bo slonel trajen mir.

V glavnem je izjavil Mr. Dewey sledeče:

"Noben posameznik, niti dva, trije ali štirje ne morejo oblikovati svetovne mirovne organizacije. Oblikovati jo mora kakih 60 narodov, malih in velikih, ki morajo v to organizacijo verjeti, se ji pridružiti in prijeti za delo.

"Mi Amerikanci in nekaj močnih prijateljev si ne smemo privzeti pravice, da bi dominirali ves svet.

"Dobre volje se ne more kupiti z zlatom. Dobre volje se tudi ne more kupiti iz blaga in dela ameriškega naroda."

Kandidat Dewey je takorekoč poklical nazaj v življenje Atlantski čarter, ki naj bi, kot nam je bilo rečeno ob njegovem rojstvu, gledal za pravice malih in velikih narodov in o katerem čarterju je nedavno premier Churchill izjavil, da se je že preživel.

Jasno je kot beli dan, da trajnega miru na svetu ne bo, če ga bodo poskušali ustvariti samo nekatere velesile, ki imajo danes glavno besedo z orožjem v roki. Ako ne bodo vsi narodi stopili v ta krog in podpisali principe bodočega miru, ki mora predvsem bazirati na principih svobode in pravice za male in velike narode, potem so zdaj vsake besede o trajnem miru brez pomena.

Narod, pa naj bo še tako majhen, ne bo nikdar pozabil, da je bil oropan svoboden in pravic in bo toliko časa ril in ril, da bo dosegel, kar mu gre. Ne sicer sam, pač pa s pomočjo drugih, ki bodo istotako nezadovoljni. Je že res, da bodo velesile lahko vzdržale mir z orožjem v roki, toda tudi narodi velikih držav se bodo naveličali venomer držati puško v roki.

Kandidat Lausche je brez priveska politikarjev

Frank J. Lausche, kandidat za ohijjskega guvernerja na demokratski listi, je podal jasno sliko, ki nam kaže, kakšno vladno ima on v mislih za državo Ohio. Te dni je stal pred državno konvencijo demokratske stranke v Columbusu kjer je bila zbrana delegacija iz vseh delov države in tam je izjavil, kaj in koga bo on zastopal, če bo izvoljen guvernerjem. Povedal je naravnost in odločno, ni se bal ne političnih ne kakih drugih bossov. Povedal je tako, kot je njegov namen in prepričanje, brez zavijanja in brez bojazni. Kdor ga bo kot takega volil bo prav, kdor ne, tudi prav.

"Ako bom izvoljen guvernerjem," je izjavil Lausche, "bom odgovoren samo svoji vesti in ohijjski publiki, ki me bo izvolila in nikomur drugemu. Kaj je prav in kaj ni prav, o tem bom odločeval jaz in ne kaka "nevidna vlada," ki ni v državni hiši."

Nihče, ki je sledil Lauschetovi javni karieri kot sodnik in pozneje kot župan v Clevelandu, ne bo dvomil o iskrenosti teh besed. Nihče, ki Lauschetu pozna, ne bo dvomil, da bo Lausche tudi delal tako, kot obljublja. Kot takega se je pokazal vedno in povsod. Pokazal je, da nad njim nima oblasti nihče drugi kot korist publike. To so njegovi principi in od teh se ni umaknil niti za las, bilo komu prav ali ne.

Lausche danes lahko stopi pred javnost in odprtega čela reče: "Mene niso izvolili politični bossi, torej jim nisem dolžan ničesar!"

To je v velikem kontrastu z stališčem republikanskega kandidata Stewarta, ki se ima zahvaliti, da je bil nominiran, samo državnemu republikanskemu bossu — Schorru. Če bi bil Stewart izvoljen, bo guverner Schorr in ne Stewart, ker bo moral Stewart plesati tako, kot bo muzicalar Schorr.

Državljanu, ki mu je na srcu poštena vlada brez političnih raketirjev, ne bo težko izbirati na 8. novembra kdo bo boljši guverner.

Zdaj pa na Japonce!

Večinoma vsi komentatorji so si edini v tem, da vojna v Evropi ne bo trajala dolgo. Nekateri pravijo, da se bo Nemčija vdala do 1. oktobra. Seveda, to so samo ugibanja. Faktično nihče ne ve, kako dolgo se more Hitler še upirati za svojim zadnjim obrambnim zidom. Vendar, če sodimo po stališču, v kakršnem se Nemčija danes nahaja, obkoljena od zavezniških armad, bi lahko rekli, da vojna v Evropi ne bo trajala dolgo, ne more trajati dolgo.

Daleč na obzorju je pa še zmaga nad Japonci. Tam bodo imeli zavezniki še trd oreh. Dodač preganjanja Japonce po Pacifiku samo ameriška bojna sila, ki ima poleg tega svoje vojaštvo, pomorsko in zračno silo še na vseh drugih svetovnih frontah. Po zmagi v Evropi bo torej dolžnost vseh zaveznikov, da vsi poprimejo in skupno udarijo po Japon-

cih. Upamo, da po zmagi v Evropi Angleži in drugi ne bodo z bandami marširali domov in tam sedeli na lavorikah, Japonce pa da bi prepustili samo Amerikancem.

Upamo, da bo konferenca v Quebecu napravila načrt, po katerem bomo zavezniki ne samo na evropskih, ampak tudi na azijskih bojiščih. Stric Sam, pazi, da ne boš držal vreče sam!

BESEDA IZ NARODA**En večer v veseli družbi**

Ko je pretekli teden zopet minilo eno leto odkar sem bila po sreči ali nesreči rojena, so se pri nas sešli prijatelji 2. septembra, da so me počastili in ob enem pa tudi dražili glede moje starosti.

Vse je bilo dobro in si mi šteli leta vse od 35 do 70, dokler se ni oglasil izdajalec v osebi Joe Menarta st. Ko smo veseli sedeli krog mize, so ugibali mojo starost, je pa prav na skrivaj vzel naše pogovore na ploščo Leo Laušin in je na zadnje Joe zakričal mojo pravo starost.

Pa naj jih bo že kolikor hoče, jaz ne štejem leta nič več, toda štejem pa prijatelje, katerih vidim, da jih imam vedno več, saj so prišli iz vseh krajev na skupno veselje. Kako lušno je bilo, pa ne morem popisati, ker se bojim da bi uredništvo Ameriške Domovine ne sprejelo tako dolgega poročila ampak malo moram pa vse eno povedati.

Razume se, da je v naši kuhinji omenjeni večer stal precej rejen sodček in na mizi pa steklenice (pa ne prazne). Da bi pa ja ne zmanjkalo, je prinesla pa še Marjanca eno. Potem se lahko sami sodite, da je bilo za začetek vse v redu in res dober začetek. Šale, veselja in petja je bilo dovolj, plesali smo in peli in seveda tudi pili. Petje je bilo prav nebeško, posebno pa ob dveh jutraj.

V resnici lepo nam je zapela Marion Kuhar, mlajša. Leo je pel solo in se tudi sam spremljal na klavir. Splošno veselje in zadovoljstvo je vladalo cel večer in prav do ranega jutra. Moje srce je neskočno hvaležno vsem številnim prijateljem in prijateljicam za poslane karte, Mr. James Debevec za čestitke v Ameriški Domovini, Mr. in Mrs. Kozlevcar iz Taranto, Kanada, za poslane cigarete. Pozdravljena Toni in Katrea!

Posebno pa se želim zahvaliti sledečim, ki so bili tako prijazni, da so prišli k nam in se z nami veselili nekaj ur in ti pa so bili: moja sestra Mary Jernejčič in soproj Frank, moji bratje Val in soproga Olga, Charlie in soproga Josephine, hčerka Frances in John Menart, Mr. in Mrs. Joe Repar iz 66. ceste, Mr. in Mrs. Ravnikar iz Loraina, Ohio, Mr. in Mrs. Leo Laušin iz 216. ceste, Euclid, Ohio, Mr. in Mrs. Joe Menart Sr., Mr. in Mrs. Frank Kuhar in hčerka, Mr. in Mrs. John Cotman iz Parma, Ohio, Mr. in Mrs. Stanley Yagar, Mr. in Mrs. Tony Bavec, Mr. Primoz Kogoj, Mr. Tony Ponikvar, Dan in Ruth Reba in Mr. Mansbarger.

Upam, da se kaj kmalu zopet snidemo, pa ne samo vsi ti omenjeni, ampak tudi še drugi prijatelji. Pozdravljeni in na svidenje,

Rose L. Eršte

Romanje na ameriške Brezje

Preveč nam je bilo drago, da bi se kar tako hitro pozabilo romanje na ameriške Brezje k Mariji Pomagaj v Lemont, katerega je bila organizirala zveza Oltarnih društev pod skrbnim vodstvom naše skrbne predsednice Mrs. Kettie Roberts in našega duhovnega vodje Father Slapšaka.

To dčmanje nas je res poživilo

v duhovnem življenju, kajti poživilo nas je in prejele smo tolažbo, upanje se nam je utrdilo, da smo lahko zaupale Mariji in ji odkrile svoje ranjeno srce in jo prosile pomoči. Saj je tudi Ona mnogo trpela in zato pa ve, kaj je materna žalost.

Da boste tudi druge vedele, kako se je naše romanje završilo, bom tu malo opisala. Ob petih jutraj, 19. avgusta, smo se odpeljale z busom. Še predno smo z busom odpeljale, smo prejele blagoslov in omdolile skupno jutranjo molitev, komaj pa smo bili malo ven iz Clevelanda, se je že pričela razlegati prelepa slovenska Marijina pesem in sicer kar ena za drugo. Vse stare in nove pesmi so prišle na vrsto in zapele smo vse, kolikor smo jih znale. Komaj pa je malo potihnilo petje, se je že oglasila molitev rožnega venca. Tako je bilo vse skozi do Lemonta, kamor smo dospale krog šestih zvečer.

Ko smo izstopile iz busa, smo se podale v procesijo in z molitvijo rožnega venca na hriček k Mariji, kjer smo se ji zahvalile za srečno pot ter ji položile svoje prošnje na oltar. Namen našega romanja je bila prošnja za naše fantje, ki se bojujejo na raznih vojiščih sveta in pa za skorajšnji in pravični mir. Zapele smo pred Marijinim oltarjem še nekaj pesmic in že nas je pater Bernard pozval k večerji. Po večerji pa so bile pete litanije in molitve. Po tje pobožnosti pa je bilo spovedovanje in v nedeljo jutraj pa smo pri prvi svetli maši prejele sveto obhajilo.

Ob devetih je bila peta maša za naše vojake, katero je opravičil naš duhovni vodja Father Slapšak. Nato smo se podale v Baragov vrt in pa k groti, kjer je pater Bernard pozvonil in zadelala je lurska pesem iz globlne srca romarjev. Blejsko jezercce se je blestilo v jutranjih sončnih žarkih. Prišli smo na samostansko pokopališče in pomolili za mirni pokoj duš vseh tistih, tam počivajo. Nato pa smo šli čez hrib do križevnega pota, kjer smo vsi romarji skupno peli in molili križev pot pod vodstvom našega duhovnega vodje. To je bilo nekaj krasnega tako duhovnega da mi je nemogoče vse popisati. To se more le občutiti kadar človeški duh splava v nekaj nadnaravnega.

Po križevnem potu smo se podale na povabilo šolskih sester k njim na kosilo, kjer smo bile prav lepo po slovensko postrežene. Po kosilu pa smo se podale v sesterski samostan v cerkvico, kjer smo molile in od tu pa smo šli doli po hribu do starega samostana, kjer je sedaj dom za stare ljudi. Tudi tu smo napolnile cerkvico, kjer so bile pete litanije in pridiga, katero je imel p. Bernard. Po pobožnosti pa smo se podali vsi skupaj v procesijo do kipa sv. Jožefa, kajti p. John je posvetil dom za stare svetemu Jožefu v varstvo. Nato pa so nam sestre, ki tudi oskrbujejo ta dom, istega razkazale. Vse je tam notri tako lepo urejeno, da je prav lušno živeti tam, če je človek prav star. Tako se je v petju in molitvi nagibal naš čas h koncu, kajti ob petih popoldne je imel priti po nas naš bus.

Poslovile smo se od Marije in se ji v molitvi priporočile za srečno pot. Kljub temu, da smo se vozile domov ponoči, nismo morale spat. Bile smo vesele in vse poživljene. Vse kar nas je težilo, smo izročile Mariji, saj je Ona naša nebeška Mati in kje naj išče otrok zavetja v viharju, če ne pri svoji materi.

Vožnja domov je bila prav ta-

ko vsa v molitvi in petju in kako bi pa tudi ne pele, ko se je pa nad nami lesketalo jasno zvezdnato nebo. Čez hribe in skozi oblake nas je opazoval vleči mesec, po zemlji pa ležala temna noč v katero je orila melodija Marijine pesmi iz naših krepkih grl.

Tem potom naj bo izrežena v imenu vseh romaric iskrena hvala vodstvu samostana, kjer so nas tako vljudno in prijazno sprejeli; hvala č. setram za tako okusno južino in vso postrežbo; hvala Rev. Alojziju Medicu, za tako lepo pridigo; hvala našemu duhovnemu vodji Rev. Julius Slapšaku, ki je prihitel za nami, da je bilo še vse bolj veselo in končno pa prav lepa hvala naši pridni in skrbni predsednici zveze Oltarnih društev, Mrs. Kettie Roberts za ves njen trud, da je vse tako lepo uredila za vožnjo in drugo. Sploh hvala vsem dobrotnikom in Bog vam plačaj za ves trud in sitnosti, ki ste jih imeli s tem našim romanjem.

Če Bog da, se prihodnje leto zopet vidimo pri Mariji na hričku in še v večjem številu, ker do takrat bo gotovo že kaj boljše glede prevoza. No, rekla sem, da bom na kratko opisala, pa sem tako daleč zašla. Pozdravljeni,

Mrs. Apolonia Kic.

Domača fronta

Ugo Carusi, eksekutivni pomočnik pri Attorney General, katerega je predsednik pred kratkim imenoval za komisarja priseljavanja in naturalizacije, pozivlja delavce v vojni industriji, ki so priseljenici, da ostanejo na svojem poslu prav do zmage.

Carusi je dejal: "Med Amerikanci, ki se trudijo na domači fronti, da bi omogočili one sijajne uspehe, katere so dosegle naše zavezniške armade na bojnih poljih, nikdo ne dela tako trdo in pridno kot Amerikanci tujega rodu. Zanje je ta vojna ista stvar kot za vse druga Amerikance — in še nekaj več. Spominjajo se svoje lepe stare domovine. Oni vedo, kaj je pomenila invazija. Oni si prav lahko predstavljajo, kaj so Nemci razdeljali in porušili. Oni žalujejo za svojimi starimi prijatelji ali sorodniki, katere so nacisti poklali.

"Ti Amerikanci tujega rodu vedo tudi, da vojna še ni končana. Oni vedo, da toliko časa, dokler se nahaja še en sam Nemec na ozemlju drugih dežel, morajo zavezniški nadaljevati svojo borbo. Pričakujejo od vsakega teh Amerikancev, da bodo ostali pri svojem orodju, katere koli vrste je, in da bodo delali na svojem mestu vse dokler ne bo podpisan mir. Amerikanci na bojnih frontah potrebujejo vedno več onega orožja in municije, s katerim podirajo sovražnike kjerkoli jih srečajo. In Amerikanci tujega rodu bodo gledali na to, da bodo to vse tudi dobili."

OSTANI NA SVOJEM POSLU IN POMAGAJ KRITI BISTVENE VOJNE POTREBE — TO JE NAŠE EDINO UPANJE NA ČIM HITREJŠO POLNO ZMAGO.

Približno 33,000 mož in žena v uniformi vojske in mornarice v uradih pošte se pripravljajo na svoj največji posel — odvoz približno 70,000,000 zavojev božičnih daril (trikrat toliko kot lani) preko morja za moške in ženske, ki služijo preko morja. To je objavil danes Urad za Vojne Informacije na temelju podatkov od vojske in mornarice.

Poštni uradniki vojske so pripravljani na to, da bodo morali odposlati približno dvakrat toliko božičnih zavojev kot v letu 1943, ko je odšlo 20,000,000 zavojev preko morja.

Poštni urad mornarice pa računa z najmanj 4-kratno množino daril v primeri z letom

1943, ko so uradi v New Yorku in San Francisco odposlali to število zavojev. Pošta mornarice je imela lani vsega skupaj 7,480,000 zavojev, 3,480,000 v baze ali ladje na morju, a 4,000,000 za ladje, ki so pristale v ameriških pristaniščih.

Tako vojska kot mornarica poročata, da je bilo letos ustanovljeno mnogo več uradov posoda po svetu za dostavljanje dobro zaviti in previlno naloženih zavojev, namenjenih moškim in ženskam v vojni službi onstran morja, da jih dobi na božični dan ali prej. Radi tega je bil tudi določen mesec za razpošiljanje božične pošte od 15. sept. do 15. oktobra. Uradniki pravijo, da bodo doslegli zavoji, odposlani v tej dobi, na božični dan vse vojake in mornarje, pa naj se nahajajo kjerkoli, ako bodo pazili odposiljatelji na nekatere posebnosti.

Zavoji naj ne bodo težji od 5 funtov in večji od skupaj 36 inčev. Naslov napravite razločno in pravilno, opozarjajo uradniki vojske in mornarice. Ne jemljite takih lepljivih naslovov, da bi se mogli odleptiti. V zavoj spravite še en naslov. Na pošiljajte stvari, ki se utegnjo pokvariti, in pred vsem ne pošiljajte potic in sličnih stvari v istem zavoju z zapestnimi urami žepnimi noži ali drugimi takimi darovi, katerih so vojaki veseli. Ako se one stvari, ki so užitne pokvarijo, vam utegnjo pokvariti tudi vse drugo v zavoju.

Lani so se izgubili ali bili dosatvilni prepozno le zavoji z nezadostnimi naslovi ali slabo zaviti.

Prvaki federalne agencije pozivljajo otroke naj se šolajo

"Ravno zdaj, ko se nahajajo naši vojaki na vseh bojnih poljih širom sveta v borbi, ko moramo napeti vse svoje energije doma, da proizvajamo čim več vojnega materiala, ravno zdaj kličemo našim dečkom in deklicam: Pojdite v šolo — tako pravi predgovor knjižice, katero so izdali skupno: Katharine F. Lenroot, ravnateljica urada za otroke pri ameriškem ministerstvu dela, J. W. Studebaker, ameriški komisar za vzgojo, v federalni agenciji za varnost in v sodelovanju z uradom za vojne informacije. V tej knjižici so opisane ideje in predlogi za občinsko kampanjo, katere namen je, pripraviti otroke do tega, da se vrnejo k svojem šolanju.

Knjižica navaja poslanico ravnateljice War Manpower komisije, Paul V. McNutta, ki pravi dečkom in deklicam v starosti za obiskovanje višjo šolo naslednje:

"Danes se branimo proti sovražnikom, ki so nas namerali zaslužniti. Ko jih bomo odbili, bo polovica naše naloge izpeljana. Toda naša velika bitka za ohranitev svobode, se bo nadaljevala.

"V tej borbi bo naša naloga ogromne veličine. Radi tega je tudi tako nujno potrebno, da nadaljujete šolanje, ki vas bo opremilo z vsem potrebnim, ter vam dalo razumevanje za probleme, ki so pred nami, ter vam povedalo kako jih razrešiti. Vaš D-Day bo prišel v jeseni, ko se bodo odprla vrata šol — začetek borbe za boljši svet..."

25 NAGRAD se odda vsak petek večer pri fari sv. Vida pod cerkvijo ob 8:45 PRIDITE IN PRIPELJITE PRIJATELJE IN SOSEDE!

Ali ste že videli kdaj psa, je nekaj včlenilo na konec in bi tisti konec repa rad roke, to se pravi v zobeh rep prekratek in začne se naples, tekem katerega gledalci zadnje res ne ve, če pasji lov rep, ali rep lovi gobce, tekmi med gobcem in repa bila podobna tudi naša biliska dirka.

Morda bo kdo brez polil vmes z vprašanjem: pa ste nič bali blajtarjev, ki stah grenijo ure tega lepega ljenja avtomobilistom z njihovim vprašanjem: kam naglo prijatelj, kje pa gor kor veste, tedaj ne pomolben izgovor, niti, da je smrtni postelji, niti da otrok nogo za vrat in dohtarja, niti prisegajo, vozil hitreje kot 15 milj. Odgovor je vselej: se bo gospodom sodnikom zmetat-pogovor je navadno drag za avtomobilista, dražji, kot bi klical na tance maršala Tita, hoteli od njega, če si je spet lože posušil, ko je spet Nemci.

Torej naj na tem mesim, da se takih blajtarjev, ša voznika očividno nista la. Kako neki! Saj bi niti toliko časa, da bi kak prijazen "halo" in doma pozdravi, pa bi bil cej milj vsakebii.

Dokler je šlo po njanje za ni bila tako napenem jo največ premislitakem slučaju zelo priPredstavljaj si, da sadna mehkem divanu in smislim, katerim pustiti se pasejo po mili volji spominih. Samo, kadar nili na kako krtno (nec se mi ni zdel višji nek tako smo si pomagali je zdelo, da me je nekaj v sinje višave in trenet zopet na vso moč potisdež, ko smo nekaj sto prej zopet prišli na to ter zemljo oziroma cestu.

Trudil sem se na da bi spodil svoje mislotolonne vožnje na stvarnega značaja. Na misel šlo, kako bi zdaj jaz, udobno sedel, če bi voljatelj Gust Haffner, da vsi poznate, ne sumbornega javnega notarj tudi kot človeka, ki rapove za smeh in krake.

Gust je bil včasiznan, da je najbolj prenik v državi Ohio. Knaleteli po Lake Shore na dolgo vrsto avtov, po polzevo v to ali onolahko stavili 10 proti 1čelu procesije Haffneravtom. Ne prošnje avtnih trobent ga niso iz glajza, da bi hitreje

Ampak nekoč pa tni vse prav hodilo. Nje vozil po St. Clairju, udobno, ko doide človekrevsal po cesti ravno Kdo ve, če ni bil maloGust ga je skušal lepopravi s poti in mu jezadevne mile opomine trobento. Zaleglo je "piš me v uh." Koncto pa tudi sicer skropežljivemu Haffnerju Zavoji torej avto tik delom pešaka, ustavi avven in do tistega napredesno nogo, jo parkirnato pa prestavi z obmededca s ceste na ploz pri vsej tej operaciji odprli.

Vidite, s takimi vovek varno vozi po svetNo, tudi naše dirke konec in upam, da se la v splošno zadovolstneposredno prizadetih

Junaštvo in zvestoba

Zgodovinski roman iz časov francoske revolucije.

Eden takimi pogovori, zdaj pa, zdaj šaljevimi, smo nadojeli pot in smo v soboto prišli do kanala St. Martin, in videl na njem tako velike kakovosti, kakršni še nikoli po- stisli, da je reka Se- (Sen). Potem smo zavili v predmestje, in smo šli med hišami in vrtovi, do- smo prišli pred vrata St. Martin. Zelo sem se čudil, da sem videl ne nasipa, ne obzidja, ne stolpov. Na mestu tega so bila zgrajena po načinu Rimskega sla- na in okrašena z vojnimi zgradbami in marmornatimi slavi in zmage. Red- ni je pojasnil, da je Lud- XIV. dal podreti staro zi- na zasuti okope, na njih pa napraviti široke, s- meri vrstami dreves zasa- ceste — boulevards na- — ki namestu prejšnjih obdajajo severno stran in trdnjavska vrata je- nesil s temi slavoloki, da- prestolnica ne bo nikoli v- rožnika ogrožena, ampak- lastni zmagovalni arma- spirala vohod.

Eden mi dovolj časa, ogle- etno v marmor vdol- allegorije na portalu; za- na boulevardu je bila ob- vol- dolski uri taka gneča vez- ker, da smo morali dolgo- predno smo mogli preko- To je bilo življenje, da- nem mirnem Svicaškem- kakor nikoli ne bil misli, da- ako mogoče! Ta truš in- Neprestani "Gare in- kot jakežev, vpitje in pet- kot različni klicarjev. K- blazne melodije cvilečih- v pisajočih klarinetov- tega tucata lajn, ki so v- nem tempu in raznih to- načinah vsi naenkrat svi- ga godli. Vmes pa govor in- dva množice, ki se je- vala ves čas veselo in- njala na desno in levo po- maršala dnevne gospe z- čudnimi frizurami,- v njem pisanih- trikotni klobuk pod- nem beraci, Savojski z mar- ci; Auvergnici, ponuja- se v službo; oblečeni psi in- sluge v livrehaj z zla- obloženih, noseči okusno- in po značene nosilni- in kaj šele vse neštetne vrste- kojih imena mi je Reding- karosse, diligence, equi- fikir in kako se vsem- eden bolj čuden od dru- v mnogi tovorni vozovi- vinskih pekov, mesarjev, pi- vali v vinotrzeh itd., vse pi- ali v oblepljeno s kričavi- ni; nemogoče dopovedati.

Eden tem peštrm, šumnim- gledno ljudi, konj in voz- zvezdo — morje strmečih- Pariz! Vrtelov — to je- ni, Brunnerček se mi je v- al usta, in celo kapucin je- nobeno čudo, ako ubogi lju- v tem hrupu in metežu po- vilo Boga in svoje neumrjo- tje!

Eden se je nam posreči- pri čez boulevard, in tedaj- bli kmalu v Rue Sainte- kine, kjer je imel veliki- moj drage Verence, naje- malo hišico s prijaznim vr- jo se bili za ta dan na- to se je ustavil voz v raz- na tih ulici pred vrati, in- Verence brat, Karli-Franc- maj dve leti starejši od me- nam planil naproti in je po-

vojaško pozdravil stotnika Redinga, potem pa s hrupno radostjo drage Zuzane. V veži je stala postarna, rejena žena, sodnikova gospodinja, in njen dobrodušni rdečelični obraz, kačoz skoro materinski blago- hotnost izpod bleščeče bele av- be, mi je koj vzbudil zaupanje. Prijazno se mi je nasmehnila; stotniku Redingu, ki ga je že poznala, se je nalahno, kapuci- nu pa zelo spoštljivo pokloni- la ter je poklicala delavca, ki je na dvorišču drva cepil, naj pogleda h konjem in naj jih dene v štalo v bližnji gostilni "pri Zlatem Grozdu."

Zdaj je stopil k nam tudi g. veliki sodnik, nekoliko sveča- no in formalno, da nas pozdra- vi. Na svoji plavi suknji z ve- likimi gumbi in širokimi zasleci, kakor je morda hotela, je nosil trakove papeškega reda od zlatega meča in Francoskega od sv. Ludvika, kojih vitez je bil. Njegov fini, malo blede obraz, iz katerega sta zrla dve umni očesi polni odločnosti in moči, se je bil postaral, kar ga nisem videl; tudi postava se mi je zdelo neznatno upognjena. Zdaj, ko sem gledal v njem Verencega očeta, me je nav- dajala še večja spoštljiva bo- jazen pred njim, nego tačas, ko sem še deček obdudje zrl v imenitnega in častitljivega moža. Gospod veliki sodnik je najprej pozdravil kapucina, ki je skromno zadaj ostal, nato barona Redinga, in naposled je tudi meni stresel roko.

Sprevedel je nas v sobano na vrtu, kjer je bilo za nas pogre- neno. Ko sem po prvih po- zdravih oddal pisma od Verene, od botre, od Zurlaubena in od drugih Kuških prijateljev in sorodnikov, smo ravno hoteli sestiti k večerji, ko je vstopila gospodinja in vprašala, kaj nam stori s čudovito lepimi ko- zami in z dečkom, ki jih varuje.

O kozah in mladem Brunner- ju nismo začudenemu sodniku nič povedali, ker smo bili za hip živali in pastirja čisto po- zabili. Popravl sem torej za- mudno in pripovedoval o pismu maršala d'Hervilly in o Zurlaubenovi pošiljki.

Gospod Keyser je bil iznena- den, premišljuje je potegnil lobaka v nos in tudi nam po- vsti ponudil iz pozlačene tobač- nice. Nato je rekel: "Ni napak to. Hm, pri tem bi se utegnili ponuditi zaželena prilika, ki jo že dolgo iščem, da bi Njegove- mu Veličanstvu potom kralji- ce predložil neko zelo važno stvar. Govorili bomo o tem še pozneje, kadar pride gospod major pl. Bachmann, ki se je povabil na čašo vina po obedu." Nato je rekel gospodnji fran- cosko: "Rozalija, spravite ži- vali za prvo silo v malo drvar- nico..."

"Toda, gospod veliki sodnik, blagovolite oprostiti. To ne gre — živali so sicer jako lepe, da, nebeško lepe, če smem z vašim dovoljenjem tako reči o živa- lih. Toda pardon! — kozel — pardon se enkrat! — diši, da tako rečem," in si je tiščala rob belega predpasnika k nosu. "In potem meketajo živali tako gla- sno, da bi gospod veliki sodnik pri svojih velevažnih poslih ne imel nobenega miru več doma. Toda bi se nabrali otroci iz so- seščine — že zdaj jih je polna cesta pred hišo. Nazadnje tu- di nimamo v hiši prostora za pastirja, ki povrhu še nič fran- cosčine ne razume..."

"Dovolj, dovolj, Rozalija!" je prekinil Keyser. "Kadar vi odprete zatvornice svoje zgo- vornosti, se mora vsak odvet- nik premagati vdati. Torej vi, koza ne marate tu v hiši — prav! A kam pa z njimi?" (Dalje prihodnjic.)

0 Sansovi konvenciji

Piše Jože Grdina

(Nadaljevanje)

Sicer pa, čemu sedaj tlačiti vse skupaj? Kje ste bili pa po- prej? Srbi so bili pripravljeni zbirati skupaj, ampak Slovenci so rekli: nak, mi bomo zbirali za- se, oni naj pa zase. Tako smo šli mesto skupaj — narazen. Srbi so šli svojo pot in nabrali toliko, da so dolgo časa prednjačili Slo- vencem, dasi jih je dosti manj v Ameriki kot v Slovenec. Kako je ta stvar sedaj pri njih, ne vem, ampak stavljam na to, da so precej pred našimi. Seveda tisti Srbi niso ne v zlahti ne v parti s ti- stim odborom Južnih Slovanov in se poživljajo na Adamiča in na vse Južne Slované. Zdaj naj bi šli seveda skupaj. Je že zamu- jeno in kar je razbito, ostane razbito.

O zbiranju prispevkov za po- možno akcijo govori Durn, potem smo slišali nekoga, ki je pravil, kod vse je govoril in kako so se ljudje solzili, toda, ko je nehal, so se ljudje razšli ne da bi kaj da- li, četudi je govoril tako ganljivo, da so jokali. Govorilo se je dalje od združenju pomožne ak- cije in Sansa.

Ko se je razpravljalo o tem, je imel g. Kristan že v redu reso- lucijo, ki pa ni bila ne tič ne miš. Resolucija ni bila za združenje, le priporočala je in menda apeli- rala, da Sans sodeluje s pomožno akcijo v tem, da pomaga pri zbi- ranju. Če bi bili v odboru JPO uradniki kot na primer pri po- možni akciji slovenskih župnij, bi se šlo, ampak saj so pri San- su in pri JPO eni in isti. Rogelj je tukaj in tam, prav tako Cain- kar, tako tudi ga. Prislund in drugi. Ene in iste osebe. Sme- šno!

Ker pa o tem ni hotelo biti konca debati, je to pa že prese- dalo g. Kristanu in je povedal vsem skupaj, da so iz dnevnega reda in da je bilo to že vse za- ključeno, ko so sprejeli predloženo resolucijo. G. Kristan je pač moder mož, on ve, da kakor hi- tro bi bilo prišlo do tega, da bi se združila Sans in JPO, je konec obeh, a konec vseh pa bo, če bo- do dali denar odboru Južnih Slo- vanov.

Kritizirani so bili tudi nekate- ri uredniki naših listov, češ, da vse premalo pišejo o tem v svo- jih uredniških člankih. Nekate- rim delegatom se je zazdelo, da so razni referati vse predolgi, pa so predlagali in sprejeli, da sme govoriti vsak le tri minute in nič več. Potem je kajpada — amen.

Nekateri so bili res predolgi, ki so malo ali pa nič povedali; najboljši izmed vseh je bil g. Zbašnik. On je stvar, jasen in tudi komandirati se ne da niko- mur kar tako.

Besedo je dobil nek delegat, ki se je potegnil za slovenske ujet- nike iz Primorja, ki se nahajajo tukaj in so bili pred kratkim tu- di v Clevelandu. Govoril je, da bi se kaj napravilo, da se jih osvobodijo, da ne bodo trpeli na provokaturi, če sem prav razu- mel. V tem oziru je bilo precej razprave in končno je posegel

vmes g. Kristan, ki je povedal, da je Sans storil za te ujetnike vse kar mu je bilo mogoče, ampak ne gre kar tako. Sicer se je pa povedalo, da se ti fantje prav izbornu počutijo. Hrano imajo isto kot naši vojaki in tudi uni- formo isto kot ameriški vojaki, samo tisti našitek jim ne uga- ja z imenom "Italy."

Temu vprašanju se je posveto- lo res dosti časa; dejal bi, da ve- liko preveč in pristavim samo to: Boga naj zahvalijo do komolca, da so tako srečni, da so v Ameri- ki. Sem bil vojni ujetnik in če bi se bilo nam v Rusiji godilo sa- mo 10% tako kot se tem tukaj, pa bi bili mi zadovoljni, ampak tam v tistem gozdu ni bilo niti 1% kar je zanje tu v Ameriki. Je že prav, da se jim pomaga in jaz bom od svoje strani tudi sku- šal kaj napraviti in dati, prav je da se jim lajša njih stanje. Ra- zujem to. Dostavim pa, da za- nas v Rusiji se ni zanimal ne Slo- vence, ne Hrvat in nihče. Pač, razven Rusov, ki so bili dobri ljudje, so nam največ pomagali Poljaki. Zato pa še vedno prav- im, da naj Bog povrne Poljski, kajti če bi ne bilo Poljakov, bi tudi mene danes ne bilo tukaj. Vsa hvala Poljakom. Opozarjam pa samo na to, da se ne bo na kakšen način žalilo veliko tole- rantnost in uslužnost Zed. držav- ameriških. Nikar ne delajte v javnosti vtisa, kot da se jim go- di kakšna krivica, ker se jim ne. Ne pretiravajte in ne bodite ta- ko smešno požrtvovalni. Prav pa je, da se zanimате zanje po pameti in pomagajte, saj za nas se niste.

Nekaj novega pa nam je po- vedal g. Kušlan, ki je dejal, da ti fantje (Slovenci), niso bili vsi prisiljeni v italijansko armado, ampak da so šli ne- kateri prostovoljno. Cisto mo- žno, da je bil marsikateri fant prej navdušen fašist, a sedaj pa, ko je Italija šla, bi šel morda rad pa k partizanom. Se- veda so zdaj reveži vsi in radi nekaterih trpe tudi drugi; člo- vjek je slab in ga eden ali dru- gi večkrat polomi. To je pač človeška slabost.

Nek delegat je izročil San- su od svoje podružnice ček za \$500 in pri tem omenil, da bi moral vsak darovati in kdor ne da, tako je omenil, da ni vreden, da bi bil rojen. To je pa že višek prismojarije in ne- kdo se je potem privatno je- zil: kaj, jaz da nisem vreden, da bi bil rojen, ko nič dal nisem ter dostavil: in ne dam nič.

Tekom zborovanja je prišel g. Zbašnik, ki je poročal, men- da je bil načelnik tistega od- bora, da je dotični odbor do- ločil, da se da za veliko po- žrtvovalno delo g. Kristanu, predsedniku in g. Kuhlju, taj- niku Sansa, vsakemu po 500 dolarjev. Zbornica je pripo- ročilo sprejela in odobrila.

Popoldne se je po raznih razpravah, ki niso bile poseb- nega pomena, pričelo z volit- vami novega odbora. Prešteli in pregledali so listo delega-

tov in odbora, nakar se je pri- čela nominacija. Tajnik je prečital imena dosedanjih od- bornikov. Za častnega pred- sednika je bil brez opozicije izvoljen g. Adamič, za njim je bil istotako predlagan in brez opozicije izvoljen g. Kristan, dosedanji predsednik Sansa. Ko so pa prišli do ge. Prislund, se je pa tista soglasna izvoli- tev kar ustavila. Predlagana je bila ga. Prislund in nekdo je že predlagal za soglasno, pa se je že oglašil drugi in pred- lagal g. Vidra, zopet drugi g. Roglja in tretji go. Zakrajšek. Po kakšni vrsti so bili potem vprašani, če sprejmejo nomi- nacijo, ne vem točno, če se ne motim, je bila ga. Prislund vprašana prva, ki je pa videla, kam pes tace moli in zato od- klonila in prav tako je odklo- nila tudi ga. J. Zakrajšek, do- čim sta gg. Rogelj in Vider sprejela nominacijo ter šla na volitve. Izid — Rogelj je bil izvoljen za I. podpredsednika Sansa; za II. podpredsednika so bili nominirani gg. Zajc, Vi- der in Zbašnik. Nominacijo je sprejel samo Vider, dočim sta ostala dva odklonila. Tako je bil g. Vider izvoljen brez opozicije. Prav tako so bili za tem brez opozicije soglasno iz- voljeni: gl. tajnik M. Kuhel; blagajnik Vincent Cainkar, in zapisnikar Zupančič.

Malo čudna zadeva na vi- dez, a v resnici pa nič. Gospo Prislund so hoteli kratko malo vreči ven, pa je bila toliko razsodna, da je to preprečila in so jo vrgli le po ovinku, če bi se pa tega ne bila hitro za- vedla, bi jo bili vrgli pa na- ravnost. Pozneje so pričeli predlagati go. Prislund v manjše odbore in pri tem pri- čeli brenkati na strune, da je treba vpoštevati tudi ženske, zlasti go. Prislund; sam g. Adamič je predlagal go. Pris- land, ki je pa tudi hvaležno odklonila, četudi je bil Adami- čev predlog. Možakom se je koncem konca je posvetilo, da so ustrelili kozla, ko niso ape- lirali na go. Prislund, ki je bi- la predlagana za tisto mesto, ki ji je po pravici šlo. Če so take klade, da nimajo toliko razuma, da bi merili ge. Pris- land s tisto žlico kot so: Kri- stanu, Kuhlju, Cainkarju in Zupančiču, potem je treba konstatirati, da imajo pamet na kratkem stilu. Če bi bili res gentlemani in ženske pa, da bi imele kaj korajže, bi kratko dejale: vse kar je prav, takole bo pa — amen.

Vsakanje življenje je zopet oživelo na ulicah mesta Cannes na Francoski revir, ki je bilo v času štirih let nemške okupacije precej mrtvo. Na ulicah mesta je videti množice pešcev in biciklistov, ki veselo pozdravljajo prihod "Yankijev" in GIs, ki so zavzeli mesto s tako naglico, da je bilo prizadane jako malo škode.

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu

Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901 od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Ženske se sprejme

Začetnice lahko pričnejo zdaj s polno plačo

Mi vam bomo pokazali kako

Lepa bodočnost z

60 let staro družbo

ASSEMBLERS

PUNCH PRESS OPERATORS

SOLDERERS

MACHINE OPERATORS

INSPECTORS

Nočni in dnevni šiht

Plača od ure, overtime

in plača od kosa

10 ur dela na dan

5 dni v tednu

The Bishop & Babcock Mfg. Co.

1285 E. 49. St.

(217)

Sprejme se ženska

Da bi stregla napol invali- du. Stanovanje in hrana za- stonj. Pokličite IV 1844.

(219)

MALI OGLASI

Pohištvo naprodaj

Proda se preproga mere 12x 24, miza za jedilno sobo in mi- zarska miza. Zglasite se na 16003 Huntmere Ave. (215)

Stanovanje v najem

Odda se stanovanje 3 sobe in kopalnica pri mirni družini; že- li se dobiti mirne ljudi brez otrok. Vprašajte na 1199 E. 61. St. (x)

Hiša naprodaj

Za 2 družini, 5 sob vsako sta- novanje, zaprt porč, garaža, kurnice. Vse v najboljšem stan- ju. Cena \$8,600. Hiša je na 978 E. 239. St. 135 čevljev na severni strani, 138 čevljev na južni, 65 čevljev zadej. Nobene- ga agenta. Za nadaljna poja- snila vprašajte na 23911 Lake- land Blvd. suite 1. (Thurs., Fri., Sat. x)

Hiša v najem

V najem se da hiša 4 sobe, parna gorkota, za zakonski par, nizka najemnina. Zgla- site se na 1366 Marquette Rd., pri St. Clair in 55. cesta. (217)

Hiša naprodaj

Ima 6 sob in kopalnico; v ja- ko dobrem stanju. Nahaja se na 130. cesti, severno od St. Clair Ave., 477 Cleveland Rd. (217)

Peč naprodaj

Naprodaj je peč za gretje, trd premog ali drva, radiant iz- delka, skoro nova. Vprašajte na 3434 E. 78. St. po 4 uri po- poldne. (216)

Kupimo hišo

Kupei smo za hišo za 2 ali 3 družine; mora biti v najbolj- šem stanju in blizu cerkve, pri katerikoli fari. Kdor ima kaj pripravnega, naj pusti naslov v uradu tega lista. (217)

Prodaj se pohištvo

Peč, šivalni stroj, postelja, modroci, 2 omari, stoli, namiz- na posoda, mize. Tukaj se do- bi tudi stanovanje 3. sobe. Vprašajte pri Anna Jalovec, 1188 E. 61 St., apt. 7. (216)

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Moške in ženske

se potrebuje za

splošna tovarniška dela

6 dni v tednu

48 ur na teden

Plača za ZAČETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav- ljanstva. Nobena starost ni omejena, ako ste fizično spo- sobni opravljati delo, ki ga nu- dimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc. (x)

NAM JE DOVOLJENO

NAJETI PRI VRATIH

Mi potrebujemo

ARC VELDREJE

FORGE POMAGAČE

MACHINE OPERATORJE

TOVARNISKE DELAVCE

Dobra plača od ure, bonus od produkcije, poseben bonus za udeležbo

Mi apeliramo na vas, ker ži- vite v tej sosesčini in mislimo, ker boste lahko HODILI NA DELO ter se tako izognili dol- gih ur vožnje na ULIČNI ZE- LEZNICI, da je to ubodno za vas.

Johnson & Jennings Co.

877 Addison Rd.

(blizu St. Clair)

(215)

Packerji

in

NALAGALCI

PUNCH PRESS OPERA-

TORJI IN POMOČNIKI

Nujno rabljeni

Za 100% vojno delo

Delo podnevi ali ponoči

VICTORY TOVARNA

Geometric Stamping Co.

1111 E. 200. St.

IV 3800

(218)

Ženske

ZA ČISCENJE

URADA V MESTU

Dobra plača od ure. Stalno delo

Zagotovljeno delo po vojni

Vprašajte za Forelady 12.

nadstropje

Hippodrome Bldg.

720 Euclid Ave.

(215)

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

Prišel je neki ladjo- voditelj, kateri vodi ladje iz odprtega morja v luko, prav gotovo raditega, da je preiskal oni prostor, kjer se je dogodila nesreča. Vendar pa vam hočem sedaj hitro dopovedati, da je malo prej omenjeni človek preiskoval ravno na nasprotni strani in jaz sem to počel prav z veseljem gledal ker kdo ve, če ni že tukaj bilo vse preiskano po potapljačih. Prišel sem kričati in mahati z rokami in mala ladja se je približala k otoku in me vzela s seboj.

"No, potem ste bili rešeni s samotnega otoka."

"Seveda sem bil — toda prosim vas poslušajte dalje, da vam povem še konec prijatelji! Povzročitelj moje nesreče Brighton je bil vržen od razburkanega valovja pri svetilniku na obrežje in njegovo truplo so našli potem z razbito glavo. Rešilni čoln, v katerega se je ukrvalo moštvo moje parnika ni bilo nikjer videti, ker čoln se je potopil in samo eden izmed moštva se je bil rešil na neki debeli tram in srečno dospel na obrežje. On je potem vse povedal, kako se je nesreča dogodila in da sem jaz vodnika od parnika ubil. No, pravo resnico je govoril, jaz sem res storil kar je morar povedati — toda pod kakim pogojem! In sedaj poslušajte, kaj se je zgodilo; mene so vrgli v zapor! Uvedla se je preiskava proti meni in sem bil radi uboja obsojen na deset let težke ječe. Vse moje pravično izpovedanje mi ni nič pomagalo. Prišel sem tukaj sem kot me sedaj vidite. Sedaj vidite, jaz nisem izgubil samo moje težko priboreno bogastvo, katero sem nad vse ljubil, izgubil

sem tudi moj parnik in še celo mojo prostost! Tovariš moj, sedaj veste vse! Sedaj lahko razumete, zakaj vedno tako mračno gledam, in zakaj da hočem vsemu mojemu trpljenju konec storiti!"

"Ne obupajte še Robert Dunbar!" reče Freddy Becker. Jaz pa mislim ravno nasprotno, da se morava opogumiti!

"Vi mi jako ugajate Nemeč! Jaz občutim veliko zaupljivost do vas! Kaj bi bilo moj dragi tovariš, če bi midva enkrat pozakusila od tukaj pobegniti?" vpraša kapitan prav natiho, in pri tem vprašanju se je prav previdno naokoli ozrl.

Sedaj se bode kmalu stemnilo.

Hm, pobegniti? Meni se dozdeva, da se nama ne bo posrečilo," reče Freddy Becker, "kako pa hočeva ta nesrečni otok zapustiti Robert? Če bi nas stražniki zaznali, naju postrele kot steklega psa. In če bi se tudi nama posrečilo na ono stran na obrežje priti, bi s tem nič ne dosegla, ker sva oblečena v kazensko obleko, in vsak kdor bi nas zagledal, bi nas gotovo šel naznaniti oblasti."

"Jaz ne ostanem tukaj za noženo ceno Freddy," pripoveduje kapitan, "tako življenje jaz ne prenesem! Ljubša mi je smrt!"

"Vi imate prav! Vendar pa prenašajte trpljenje dalje mirno in upajte, da se zna vse zopet na dobro zaobrtniti!"

"Če bi mogla midva skupaj od tukaj pobegniti Freddy Becker," godrnja kapitan vedno dalje in pri temu godrnjanju se mu zablišči v njegovih vedno temnih očeh neko upanje, kaj ko bi midva potem dosegla Sykomorski otok in bi se dalo s pomočjo potapljačev potem iz mojega potopljenega parnika vzdigniti oni železni zaboj!"

"Ali veste natančno, kako leži otok Robert Dunbar?"

"Jaz ga upam zopet najti, to vam lahko zatrdim. In je v resnici neobljuden?"

"Niti živa duša se ne nahaja na njem. Vsaj sem vam malo prej povedal, da tudi nobeden parnik tje ne pride; vsak se ga izogiblje in boji! Jako je že pozno Freddy, predolgo sva govorila. Pojdiva k počitku. Bova zopet jutri dalje govorila dalje govorila o stvari. Za mene je le še samo eno upanje in ena misel, in to je: uteči od tukaj! Lahko noč tovariš!"

Wilsoni.

Neka elegantna kočija obstoji pred umobolnim zavodom v San Jago.

Fino napravljeni gospod skoči nepotrpežljivo iz kočije in stopi k velikim železnim vratom. Na obrazu se mu je vide- lo, da je jako razburjen.

On je nestrpljivo pritisnil na električni gumb.

Ko je ključar prihitel in odprl velika vrata, zahteva vstopišči, da se ga naj povede k ravnatelju Andrewu in poda služabniku vizitko, medtem ko je hitel z njim v sprejemno sobo.

Mr. Andrew se je nahajal kot po navadi vedno v svoji delavni pisarni.

Poslopje je bilo že skoraj zopet v red postavljen. V prav kratkem času bodo zamogli zopet umobolni nazaj v popravljen poslopje. Kar je bil ogenj uničil, je bilo zopet hitro popravljeno iz lesa. Samo po sredini poslopja so pustili sezidati prav tanke stene.

"Mr. Edward Wilson," naz-

nani služabnik staremu, majhnemu in kumernemu gospodu.

On pogleda nemirno skozi svoje naočnike proti služabniku. Ime mu je bilo nekoliko poznano, vendar pa se ni mogel momentalno domisliti, od kje da mu se znano vidi.

Sedaj vstopi naznanjeni v sobo ravnatelja in se nekako vljudno prikloni, vendar pa z nepotrpežljivostjo in ponosom. Bilo mu je videti, da je strašno razburjen. Po navadi se je znal Edward krotiti takega razburjenja, v tem trenutku pa se mu to ni posrečilo doseči.

"Prosim, da mi daste nekako pojasnilo Mylord," reče Edward ravnatelju Andrewu, kateri se je pri teh besedah vzdignil s stola, "vaše pojasnilo mi je zelo potrebno! Pred nekaj časom je bila sem pripeljana neka namišljena umobolna žena, katera je vedno trdila, da se imenuje Elizabeta Wilson."

"Vi mislite Elizabeto Robin Wilson Mylord," popravi ravnatelj Andrew in odpre veliko knjigo.

"Ona sama je trdila, da je Elizabeta Wilson."

"Ja, je že lahko mogoče Mylord!"

"Je ta Elizabeta Robin ali Wilson še tukaj v zavodu?"

"Obžalujem, ni jo več tukaj!"

"Kako — potem je pa bilo ono mrtvo truplo, katero sem videl jaz v Morgue mrtvašnici?"

"V mrtvašnici? In mrtvo Mylord? Kdaj?"

"Nekako pred enim dobrim mesecem."

"Ne, ne Mylord, to ni nikakor mogoče, ker pred sedmimi ali osmimi dnevi je še Mrs. Elizabeta Robin tukaj bila. Tako je v knjigi razvidno!"

"Je li to resnica Mr. Andrew?"

"Vsaka pomota je tukaj nemogoča Mylord! Te listine v ti knjigi so vodene od uradnikov jako natančno, ker tukaj je vpisana poraba jedil in pijače. Tukaj prosim lahko vidite: pred osmimi dnevi je bila še Mrs. Elizabeta Robin z vsemi potrebinami oskrbovana. Jaz sem takoj opazil, da je za njo prejenjalo plačevanje."

Stari požrešneš Mr. Andrew si je takoj mislil, da je prišel Edward, da vzame nazaj denar, kar ga je bilo preveč vplačnega.

Kdo je to izjavo na ti listini podpisal Mr. Andrew?" vpraša Edward, brez da bi starega ravnatelja poslušal, kaj godrnja.

"Vertarica Dorotija Mylord, ena prav zanesljiva in izkušena oseba. Mrs. Elizabeta Robin je nji, kakor se je pred uradniki izrazila, pobegnila iz celice."

"Jaz poznam vertarico. Mi je li mogoče dovoljeno, da jo zamorem osebo o ti zadevi izprašati?"

"Gotovo, gotovo Mylord, ako va szanima o stvari," odgovori Mr. Andrew in medtem že pritisne na električni gumb.

Vstopivši služabnik dobi povelje od ravnatelja, da pokliče vertarico Dorotijo takoj.

Po preteku nekaj minut je že vstopila preje imenovana.

Ko je zagledala Edwarda in ga izpoznala, je strašno poble- dela.

"Dorotija, Mr. Edward Wilson vpraša, kdaj da je Mrs.

Elizabeta Robin zapustila naši zavod," vpraša stari ravnatelj.

Ah, Mylord! To je nekaj strašnega!" se obrne Dorotija in vije svoji koščeni roki proti Edwardu, "jaz sem popolnoma nedolžna! Jaz nisem prav nič zakrivila! Jaz si o ti stvari nemorem prav nič predbacivati, da bi jaz kaj zakrivila! Reči pa moram, da ste vi zakrili!"

"Jaz?" vpraša razburjeno

Edward —

"Odgovorite vendar krat na moje vprašanje nja Mr. Andrew neposredno med zobmi, "kdaj je zapustila Robin zavod?"

"Ne bodite tako govori Dorotija nekoliko dregi. Če se ne motim, no danes osem dni! "Hm, potem ni bilo vo truplo ona!"

Največje bojišče na svetu

Courtesy THE STANDARD OIL CO. (OHIO)—35

Med tem, ko se bojna vihra v Evropi približuje koncu, je dobro imeti oko obrnjeno tudi na največje bojišče na svetu in to je na Pacifičnem oceanu, kjer bodo Japonci kmalu okusili iste doobre porazov, kot jih Nemci okušajo v Evropi. Če postavimo površino Zed. držav, 3,022,387 kvadratnih milj tja na Pasifik, kot nam kaže gornji zemljevid, potem si lahko predstavljate velikansko bojišče na vodah Pacifika. Od Maršal otokov, odkjer so pričele napadati naše armade, pa do Tokya je približno ista razdalja, kot je od Miami, Calif. do Seattle, Washington. S pridobitvijo več mornariških baz kot so Guam in Saipan, je bilo dovažanje tako nujno potrebnega "100 octane" gorolina silno olajšano. Pred tem je bilo dovažanje le v sodih, katere so zmetali v morje blizu obale in so jih potem vojaki morali loviti v valovih kot kaže spodnja slika, kar sedaj lahko vrše z tankerji.

Držeč puške visoko nad glavami naši fantje zapuščajo invazijsko ladjo in brodičo po do pasu globoki vodi na obrežje v južni Franciji. V ozadju na sliki je videti še več transportnih ladij, ki čakajo, da izkrcajo svoje čete.

Beautiful New Color Console Gas Heater

THE LATEST FASHION AND LUXURY

Beautifully proportioned — like a fine piece of furniture — in brown crackle or ivory porcelain to add charm and beauty to your home. DeLux in heating comfort, too, gives abundance of even, clean, circulating and radiant heat into every corner. Warm floors. No drafts. Use gas — it wastes no heat, thus it wastes no money. See it on display.

A. GRDINA & SONS

FURNITURE and UNDERTAKING

St. Clair Store: 6019 St. Clair Ave. HE 2088

Collinwood Store: 15301 Water KE 1238

Purchase Certificate Must Be Obtained from Retailer

NAZNANILO

Čenjenim prijateljem in znancom sporočamo, smo prevzeli od dobro poznane Franka Primožiča

GOSTILNO

na 1297 E. 55 St.

kjer bomo odslej postregli vsem našim gostom in nikom z najboljšim pivom, vinom in žganjem. bomo tudi okusen prigrizek. Se toplo priporočamo nas obiščete.

JANSA'S CAFE

1297 E. 55 St.

Odprto do 1. ure zjutraj

Rodney Adams Heating Service

Dajte PREGLEDATI VAŠ GRELNI SISTEM SEDAJ. Pomoč tiramo in popravimo. DELE za POPRAVILA za vse vrste FURNEZI in PIALNIKI inštalirani. Vi lahko obvarujete vašo hrano na kurjavi, če inštalirate THERMOSTAT. Mi imamo AVTOMATONIH TANKIH ZA VROČO VODO. Mi imamo 500 TANKE z 20 letno garancijo. Mi tudi inštaliramo termosept tako malo kot \$16.50. Poročun zastoj na vseh delih. Delo hitro.

21601 Westport Ave.

KENWOOD

Doe poti

HRANITI DENAR:

Kupite več vojnih bondov in znamk.

Vložite nekaj na banko vsak plačilni dan — tukaj na

Society of Savings

127 Public Square

FR. MIHČIČ CAFE

7114 St. Clair Ave.

ENDicott 9359

6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk. Odprto do 2:30 zjutraj

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

Ivanhoe 2237

EDINA SLOVENSKA IZDELAVAJ. NIOA NAGROBNIH SPOMENIKOV

East 61st St. Garage

FRANK RICH, lastnik

1109 E. 61st St.

HEnderson 9231

Se priporoča za popravila in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

RE-NU AUTO BODY CO.

982 East 152nd St.

Popravimo vaš avto in prebarvamo da bo kot nov.

Popravljamo body in fenderje. Welding!

J. POZNIK — M. ZELODO

Glennville 3830.

A. Malnar

CEMENTNA DELA

1001 E. 74. St.

ENDicott 4371